

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010182
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6214010182.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. O. F. L. Q. F., nar. XX. XX. XXXX vo O. N., trvale bytom I., X. XXX/X, zdržiavajúci sa v cudzine na neznámej adrese,

je v i n n ý , ž e

- v dobe od 19,00 h do 19,30 h dňa 24. 11. 2011 vo Všeobecnej fakultnej nemocnici, Viničná 9, Praha 2, Česká republika, na neurologickom oddelení odcudzil z voľne uloženej peňaženky neuzamknutého nočného stolíka spolupacienta O. B. finančnú hotovosť vo výške 4.500,- Kč (180,72 Eur) a 300,- Eur, kde následne nemocnicu opustil, čím poškodenému O. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXX/XX, B. X - I. W., spôsobil škodu vo výške 480,72 Eur,
t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

t ý m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody n e p o d m i e n e č n e vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 20. 08. 2013 č. k. 5T/37/2013-135 právoplatný dňa 26. 06. 2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému O. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. M. XX, XXX XX B., M. L. I. škodu vo výške 480,72 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry vo Veľkom Krtíši podal dňa 07. 08. 2014 pod značkou Pv 587/12/6610-60 na obžalovaného F. O. obžalobu, ktorou ho viní zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. skutkom uvedeným v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní navrhol podľa § 258 ods. 1 Tr. por. vypočuť obžalovaného, podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán čítať zápisnicu o výsluchu poškodeného O. B. a zápisnicu o výsluchu svedkyne I. B. a podľa § 269 Tr. por. čítať listinné správy dokumentujúce protiprávne konanie obžalovaného a hodnotiace jeho osobu.

Na hlavnom pojednávaní zotrval na skutkovom vymedzení obžaloby a jej právnej kvalifikácii.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24. 11. 2016 navrhol obžalovaného uznať vinným z protiprávneho konania uvedeného v obžalobe a uložiť mu súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody s prihliadnutím na zbiehajúce sa konanie pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 5T/37/2013. Pre výkon uloženého trestu navrhol ho zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia. Z odpisu z registra trestov sa potvrdzuje, že obžalovaný sa dopúšťa protiprávneho konania majúceho charakter rovnorodej recidívy so zameraním na páchanie majetkovej trestnej činnosti. Pri výmere trestu navrhol prihliadnuť na jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť a tak uložiť mu trest postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.

Po podaní obžaloby okresný súd vydal dňa 16. 09. 2014 trestný rozkaz pod č. k. 3T/29/2014-109, ktorým obžalovaného uznal vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a za to ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote obhajca odpor.

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní okresný súd rozhodol dňa 13. 07. 2015 rozsudkom pod č. k. 3T/29/2014-147, ktorým obžalovaného uznal vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a za to ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote obhajca odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol dňa 21. 10. 2015 v sp. zn. 3To/111/2015 uznesením, ktorým zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V dôvodoch svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že okresný súd viedol nezákonne proti obžalovanému konanie ako proti ušlému. Odvolací súd zistil, že obžalovaný medzičasom nastúpil výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/37/2013. Tieto okolnosti zistil dotazom na povereného príslušníka OO PZ Vinica zo dňa 25. 09. 2015.

Po zrušení veci okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 01. 02. 2016 vypočul obžalovaného, ktorý uviedol, že si zvolil za obhajcu JUDr. Mariána Kanása, advokáta z Nitry, ktorý ho bude v prejednávanej veci pred súdom obhajovať. Keďže sa obhajca pojednávania nezúčastnil žiadal, aby súd hlavné pojednávanie odročil a obhajcu upovedomil o termíne odročeného hlavného pojednávania.

Dňa 04. 04. 2016 bola do spisu doručená hlásenka zmien od Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, ktorou bolo oznámené, že dňa 16. 02. 2016 bol obžalovaný prepustený na slobodu ukončením trestu. Prepustený bol z ÚVTOS a ÚVV Ilava.

Obžalovaný sa na ďalšie vytýčené termíny hlavného pojednávania nedostavoval. Predvolania nemal vykázané. Zo správy Okresného riaditeľstva PZ Veľký Krtíš, OO PZ Vinica z 09. 06. 2016 sa potvrdilo, že sa na označenej adrese trvalého bydliska nezdržiava, ale podľa vyjadrenia jeho matky odišiel do

Českej republiky. Matka nevedela uviesť kontakt na obžalovaného a určiť miesto jeho súčasného pobytu v cudzine. Pátranie po pobyte osoby zostalo bezvýsledné.

Po márných pokusoch o zistenie miesta obžalovaného, kde sa zdržiava, súd Oparením z 14. 10. 2016 začal proti obžalovanému konanie ako proti ušľému v zmysle § 358 až § 362 Tr. por. Obžalovanému ustanovil podľa § 40 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 37 ods. 1 písm. e) Tr. por. za obhajcu Mgr. Ľudovíta Pauloviča, advokáta z Advokátskej kancelárie, M. Rázusa 19 v Lučenci.

Na hlavnom pojednávaní dňa 31. 10. 2016 obhajca uviedol, že celá obžaloba je postavená len na nepriamych dôkazoch. Z tohto dôvodu aj uznanie viny a prípadné uloženie trestu by nezodpovedalo dôkaznému stavu, ktorý bol v prípravnom konaní zabezpečený.

Súd podľa § 258 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania (č. I. 9 - 46), výpoveď svedka - poškodeného O. B. z prípravného konania (č. I. 47 - 60) a výpoveď svedkyne I. B. (č. I. 61 - 64) z prípravného konania. Ďalej súd podľa § 269 Tr. por. prečítal správy dokumentujúce protiprávne konanie a hodnotiace osobu obžalovaného, vrátane oboznámenia sa s podstatným obsahom pripojených spisov Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/37/2013, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/90/2007, Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/120/2008 a Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/48/2016.

Obhajca k žiadnemu z listinných dôkazov nemal pripomienky.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Prečin krádeže pre naplnenie subjektívnej stránky vyžaduje vždy úmyselné konanie páchatel'a, ktoré spočíva v prisvojení si veci tým spôsobom, že sa jej zmocní. Takýmto konaním musí byť spôsobená aspoň malá škoda, ktorá prevyšuje sumu 266,- Eur (§ 125 ods.1 veta prvá Tr. zák.).

Skutok uvedený v obžalobe napĺňa znaky tohto prečinu. Obžalovaný si mal prisvojiť cudziu vec (finančnú hotovosť) tým, že sa jej zmocnil v priestoroch Všeobecnej fakultnej nemocnice, Viničná 9, Praha 2 v Českej republike na jej neurologickom oddelení, kde bol dňa 24. 11. 2011 hospitalizovaný. Výška finančnej hotovosti prevyšuje 266 Eur.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie súd do neho stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejme ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky treba odôvodniť aj tieto výroky.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo i v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania, pre ktoré podal na neho prokurátor obžalobu. Ako usvedčujúce dôkazy boli so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní čítané výpovede svedkov z prípravného konania a to sv.-pošk O. B. a sv. I. B.. Ďalej boli čítané správy Všeobecnej fakultnej nemocnice v Prahe, záznam o súhlase pacienta (obžalovaného) s hospitalizáciou, ošetrovateľská dokumentácia o prijíme pacienta (obžalovaného) a správa o užívateľovi telefónneho čísla: XXXXXXXXXXXX.

Svedok - poškodený O. B. v súčasnosti bytom I. M. XX, XXX XX B., M. L. I. (prechodne Š. XXX/XX, B. X- I. W., Č. L.), bol vypočutý cestou právnej pomoci. Uviedol, že pre svoje ťažké ochorenie nechce mať s udalosťou už nič spoločné. Uviedol, že už podal jedno oznámenie na polícii v Prahe a to do úradného záznamu dňa 25. 11. 2011. V ňom uviedol, že bol dňa 24. 11. 2011 hospitalizovaný na

neurologickom oddelení spolu s obžalovaným na nemocničnej izbe. O 19,00 h odišiel do kúpeľne a na izbe zostal obžalovaný spolu s ďalšími pacientmi, ktorí boli pripútaní na lôžko, nechodili a v tej dobe boli pod utlmujúcimi liekmi a spali. O 19,30 h sa vrátil do izby a zistil, že mu páchatel' odcudzil 4.500,- Kč a 300,- Eur.

Svedkyňa I. B., staničná sestra na lôžkovej časti neurologickej kliniky v Prahe, vypočutá cestou právnej pomoci dňa 13. 05. 2013. Uviedla, že poškodenému boli odcudzené veci vtedy, keď sa išiel osprchovať. Sprcha je na rovnakom poschodí, ale v inej časti chodby, teda vyšiel z izby a keď sa vrátil zistil, že mu z nočného stolíka zmizli peniaze, čo im poškodený ihneď nahlásil. Potom začali zisťovať, kto mohol byť páchatel'om. Obžalovaný v tej dobe v izbe nebol a keďže sa od izby už nevrátil, pričom ostatní pacienti na izbe boli pripútaní na lôžko a ležiaci, stal sa obžalovaný potenciálnym páchatel'om. Vec oznámili na polícii a začalo sa vyšetrovanie.

Trestnú činnosť obžalovaného preukazujú aj listiny a to správa Všeobecnej fakultnej nemocnice v Prahe o jeho nepredvídateľnej reakcii a chovaní zo strany pacienta (obžalovaného) spolu so správou lekára z 24. 11. 2011. Rovnako je to súhlas pacienta (obžalovaného) s hospitalizáciou a jeho ošetrovateľská dokumentácia. Protiprávne konanie obžalovaného usvedčujú aj iné dôkazy a to listiny a jeho osobné veci, ktoré v nemocničnej izbe zanechal a to kontaktné telefónne číslo na svojho otca a spisový materiál o trestnom konaní vedenom voči nemu v Českej republike. Je tu teda rad nepriamych dôkazov, ktoré do seba zapadajú a usvedčujú obžalovaného.

Nemožno pochybovať o tom, že obžalovaný bol dňa 24. 11. 2011 prijatý na hospitalizáciu do Všeobecnej fakultnej nemocnice Praha 2 na jej neurologické oddelenie. O tom bola vypísaná ošetrovateľská dokumentácia s osobnými údajmi pacienta a jeho podpisom a tiež s uvedením kontaktnej osoby, ktorú sám obžalovaný označil a ňou je jeho otec s dosažiteľnosťou na telefónnom čísle: XXXXXXXXXXXXXXXX. Pokiaľ by sme pripustili, že nemocničné zariadenie pracovalo s tzv. fiktívnymi údajmi a snažilo sa nájsť vinníka za spôsobenú škodu pacientovi v nemocničnom zariadení, je takmer nepravdepodobné, že by uvádzané kontaktné číslo bolo aktívnym mobilným číslom práve na otca obžalovaného. V ošetrovateľskej dokumentácii z 24. 11. 2011 je vykonaný záznam staničnej sestry I. B. o tom, že pacient odišiel svojvoľne z oddelenia a nezaplatil úhradu za zdravotnú starostlivosť. Svedkyňa uviedla, že na izbe s obžalovaným boli ešte ďalší dvaja pacienti, ale títo boli „ležiaci“ a neboli schopní pohybu. Boli pripútaní na lôžko postele. Obžalovaný mal posteľ umiestnenú vedľa postele poškodeného B.. Z vyhodnotenia aktuálnej situácie, zdravotnej indispozície pacientov ležiacich na izbe, možno vyvodit' záver o vytvorení vhodných podmienok pre páchanie trestnej činnosti práve obžalovaným. Nemožno neprihliadnuť ani na to, že obžalovaný oproti poškodenému je podstatne vekovo mladší, bol mobilný a vitálnejší, čo ho zvýhodňovalo.

Obhajoba tvrdila, že celá obžaloba je postavená len na nepriamych dôkazoch. Tieto dôkazy ani v ich súhrne nemôžu usvedčovať obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti.

Súd bol iného názoru ako obhajoba. Obhajobe obžalovaného neuveril, lebo v rámci trestného konania bol zabezpečený celý rad dôkazov, aj keď nepriamych, ktoré vo svojom súhrne usvedčujú obžalovaného zo spáchania prečinu, pre ktorý bola podaná na neho obžaloba. Obhajoba dôvodí, že chýbajú dôkazy o tom, že obžalovaný bol dňa 24. 11. 2011 vo Všeobecnej fakultnej nemocnici, Viničná 9, Praha 2, Česká republika, na jej neurologickom oddelení. Pokiaľ túto pochybnosť obhajoby vyvracajú výpovede svedka - poškodeného O. B. a svedkyne I. B., možno obhajobu v tomto smere označiť za účelovú v snahe napomôcť obžalovanému v zbavení sa trestnej zodpovednosti. Pokiaľ obžalovaný nechcel zotrvať v nemocničnom zariadení mohol riadnym spôsobom na tzv. „reverz“ t.j. na návrh pacienta ukončiť hospitalizáciu, keďže nemožno realizovať hospitalizáciu, okrem zo zákona predpokladaných dôvodov, proti vôli pacienta. V danom prípade o takéto zákonné dôvody nešlo. Takto sa obžalovaný nesprával, ale bez súhlasu nemocničného personálu opustil nemocničné priestory po tom, ako sa zistila krádež finančných prostriedkov u pacienta, s ktorým bol hospitalizovaný na jednej izbe. Svedkyňa B. vo výpovedi na polícii uviedla, že na izbe s obžalovaným boli ešte ďalší dvaja pacienti, ale tí boli „ležiaci“ a boli schopní len obmedzeného pohybu. Tento stav súd vyhodnotil ako vytvorenie vhodných podmienok pre páchanie trestnej činnosti. To, že k spáchaniu trestnej činnosti došlo, nebolo v súdnom konaní žiadnymi dôkazmi spochybnené. Súd z vykonaných dôkazov dospel presvedčivo k tomu záveru, že bol to obžalovaný, ktorý sa dopustil protiprávneho konania, keď sa zmocnil finančných prostriedkov poškodeného O. B. a tým mu spôsobil malú škodu.

Obhajca nenavrhol počas konania žiadne dôkazy, ktorými by trestnú zodpovednosť obžalovaného spochybnil, alebo aspoň rozptýlil, okrem argumentácie, že jeho klienta usvedčujú len nepriame dôkazy. Obžalovaný v čase ešte nevedeného konania proti nemu ako ušlému bol na hlavné pojednávanie dňa 01. 02. 2016 eskortovaný a získal vedomosť o predmete vedeného trestného konania. Na otázky prokurátora, či má vedomosť o vedenom trestnom konaní proti jeho osobe a na akej adrese sa bude zdržiavať v prípade vykonania trestu uviedol, že sa na vec nepamätá a bude sa zdržiavať na adrese I., X. XXX/X.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prejednávanej trestnej veci súd dospel nespochybnene k tomu záveru, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania uvedeného v obžalobe, preto ho uznal vinným z prečinu podľa § 212 ods. 1 Tr. zák..

V otázke trestu súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ktoré boli zistené. Pri výmere trestu súd neprihliadol na žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Prihliadol na jednu príťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák., t. j., že už bol za trestný čin odsúdený). Z odpisu z registra trestov sa potvrdzuje, že v doterajšom živote bol obžalovaný celkom osemkrát súdne trestaný. Ostatný krát bol odsúdený Okresným súdom Bratislava V v konaní 4T/48/2016 za spáchanie trestného činu krádeže na trest odňatia slobody podmienene na 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 16. 01. 2018. Zo štruktúry páchanej trestnej činnosti a miesta jej páchania sa potvrdzuje, že sa dopúšťal predovšetkým páchania majetkovej trestnej činnosti a to s spôsobnosťou na území viacerých štátov. Z posledných troch odsúdení sa potvrdzuje, že vo všetkých prípadoch bol uznaný vinným z trestného činu krádeže, teda možno konštatovať, že sa dopúšťa páchania rovnorodej trestnej činnosti. Súd si za účelom objasnenia podmienok páchanej trestnej činnosti a zistenia charakteristiky osoby páchatela pripojil spisy Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/37/2013, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/90/2007, Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/120/208 a Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/48/2016. Vyhodnotením týchto dôkazov ich čítaním dospel k tomu záveru, že pre zabezpečenie individuálnej ako aj generálnej prevencie je dôvodné a zákonné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody nepodmienečný.

V prejednávanej trestnej veci došlo k spáchaniu trestného činu dňa 24. 11. 2011, teda skôr, než bol v inej trestnej veci (Okresný súd Bratislava I sp. zn. 5T/37/2013) vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Tento stav odôvodňuje uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vzhľadom na zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pre ktorú bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/37/2013 odsúdený. Súd pri ukladaní súhrnné trestu postupoval podľa zásad ukladania úhrnného trestu, keď uložil obžalovanému pri súhrnnom treste trest za skutok najprísnejšie trestný. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 20. 08. 2013 č. k. 5T/37/2013-135 právoplatný dňa 26. 06. 2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to preto, lebo bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Pri výmere trestu súd prihliadol aj na hodnotenie osoby obžalovaného. Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska od Obce I. hodnotený všeobecne. Je prihlásený k trvalému pobytu na ul. X. č. XXX/X, avšak na tejto adrese sa dlhú dobu nezdržiava. Zhodný záver potvrdila aj operatívno-pátracia činnosť príslušného obvodného oddelenia polície, ktorá v tomto smere vyťažila aj jeho rodinných príslušníkov (matku K. O. a otca V. O.), ktorí nevedeli uviesť, kde sa obžalovaný v súčasnosti zdržiava, čím sa živý a aký je na neho kontakt. Zo správy OO PZ Vinica z 29. 08. 2016 sa potvrdzuje, že mal v mesiaci máj 2016 odcestovať

do Českej republiky do mesta Praha, avšak kontakt na seba nezanechal. Z uvedených správ možno vyvodíť ten záver, že obžalovaný nemá záujem si zabezpečiť prostriedky na vlastnú obživu legálnym spôsobom, ale pácha majetkovú trestnú činnosť za rôznych situácií a na rôznych miestach. Na zistené okolnosti súd prihliadol pri ukladaní výmery trestu, keď obžalovanému uložil súhrnný trest vo výmere 1 rok nepodmienečne.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému O. B. škodu vo výške 480,72 Eur. Táto škoda zodpovedá finančnej hotovosti, ktorá bola poškodenému v nemocničnom zariadení odcudzená a činí v sume 4.500,- Kč, čo v aktuálnom prepočte činilo 180,72 Eur plus 300,- Eur. Pokiaľ obhajca toto vyčíslenie škody považoval za nepreukázané a fiktívne, súd nemal dôvod neveriť listinným dôkazom, ktoré boli v rámci poskytnutia právnej pomoci českými policajnými orgánmi zadovážené a z nich vyplýva tento záver. Navyše nemožno neprihliadnuť na ten fakt, že poškodený je občan dlhodobo žijúci v Spolkovej republike Nemecko. Je pôvodom českej národnosti a k jeho hospitalizácii došlo v inom ako domovskom štáte, teda držba vyššieho obnosu finančných prostriedkov sa u neho javí opodstatnenou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).